

BLIND GUDINNE

I nakkeslengsaker har vi to dommere – en juridisk og en "medisinsk". Den juridiske forholder seg til regelverket og tolker det, ofte sett i forhold til tidligere rettskraftige dommer.

Det er en kjensgjerning at dommere ofte har liten kunnskap om de spesifikke skademekanismene i denne type saker og må derfor støtte seg til den rettsoppnevnte sakkyndige i altfor stor grad. Forsikringsselskapene benytter seg av en håndfull medisinske spesialister som sakkyndige og som er gjengangere i de fleste slike saker. Det er derfor all grunn til å stille spørsmål om deres habilitet og om de forstår fullt ut hvilke rolle de inntar. I realiteten er dommeren satt ut av spill, arenaen domineres av den sakkyndige legens ikke alltid like objektive viten.

I mange slike saker kan bevisbyrden være vanskelig, det er nyanser både juridisk og medisinsk. Da kan det være på sin plass å erkjenne at det er områder som vi mangler kunnskap om, og være ydmyke i forhold til det.

Vi har dessverre akseptert at veitrafikken skal ta liv, vi har også akseptert at det skal være vilkårlig rettssikkerhet i trafikkskadesaker. Politikerne er gjort oppmerksomme på at disse svakhetene er tilstede i vårt rettssystem, men så langt har det ikke resultert i noe som helst. Legeforeningen er en betydelig maktfaktor, ikke behandlingsmessig men helsepolitisk, det vil si lønns- og stillingsforhold til sine medlemmer. Det synes helt klart som om hensynet til egne medlemmers komfort og økonomisk velferd er langt viktigere enn noen pasient, kanskje spesielt vår gruppe.

Enkeltskjebner blir sittende med svarteper, det er så lett for de med tilgang på "konvertibel" ekspertise å få denne til å konvertere til diagnosen "save money".

Vi har i dag ca. 80-90 000 kronikere direkte relatert til veitrafikken. Ingen av disse har valgt dette frivillig, valgt smertene, for svært mange også tap av familie, venner, sosial posisjon, redusert inntekt, osv, osv. På veien gjennom "hekseprosessen" gir mange opp og ender som et tall i selvmordstatistikken, ikke død i trafikkuulykke som det i realiteten er .

Legeforeningens president forholder seg taus, han har ikke engasjert seg i habilitetsspørsmålet til sine medlemmer som er gjengangere i rettsmedisinske sammenhenger. Det kan synes som om dette spørsmålet er for ubehagelig, eller at vervene er for lukrative til at legeforeningens president vil sette det under debatt. Ansvarer ved å opptre som "medisinsk dommer" må defineres så klart fra legeforeningens side at medlemmene ikke kan være i den minste tvil om hva vervet innebærer og hvilke forpliktelser det medfører.

En dommer uten kunnskap og med lunken holdning kombinert med en medisinsk sakkyndig med "sterke" meninger og holdninger kan forvandle en rettssak til en rettssikkerhetsmessig farse .

Det er på tide å sette kunnskapsnivået til den norske dommerstanden om nakkeslengskader, og legeforeningens rolle med hensyn til å fastsette den medisinske invaliditetsgraden, under debatt. Vilkaarligheten har fått råde så altfor lenge.

Vi er opplært til å tro at gudinnen Justitia slår blindt rettferdig til høyre og venstre uansett byrd og stand. For vår gruppe synes den samme gudinnen å være blind for rettferdighet.

Det dreier seg om en stor gruppe, i løpet av de siste 10 årene er tallet på drepte og skadde i trafikken **131 171** personer.

Oddbjørn Otterstad